

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..
ત્યાં, લોકશાહી, બિચારી-બાપડી બની બેઠી છે,
ત્યાં, લશ્કર રાજકારણે બૂરખો ઝાંઝી પેઠી છે.
ત્યાં ઠંડી છે બજાર, દેવામાં, ચીનની ગુલામી થી -
ત્યાં પાકિસ્તાની પ્રજાએ ખૂબ ચાલતાઓ વેઠી છે..
(પાકિસ્તાનમાં પિડાતી પ્રજા)

સૌથી વધારી ભારતની વિરુદ્ધ જે ઝોકે આગ... (તે વડાપ્રધાન...)

જો કોઈ ડંબો - તો કાઠી નાખો કાંટો, લશ્કરી ચૂંટ... (ચૂંટણીમાં દલ્ચાઓ)

ચિંતન
નાસ્તિ ગતિશ્રમા યાનવતામ્
ઉપરોક્ત શ્લોક ચાણક્યસૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
વાહનો પર નિભર રહેતા લોકો ચાલવાનું કષ્ટ નથી ઉઠાવતા.
જેમ વાહનો પર નિભર રહેતા ધનિકોને પગે ચાલતા લોકોને ઉઠાવવા પડતા પરિશ્રમનો ખ્યાલ નથી હોતો તેમ માત્ર ધનપિપાસુ લોકોમાં માનવતાનો જરા જેટલો અંશ નથી હોતો.
પ્રાચીન કાળમાં રાજા મહારાજા - મહંત સાધુ 'પાલખી'માં બેસી મંદિર-ચાગામાં જતા એ એમનાં ધાર્મિક યાત્રા હવે પણ તેમની પાલખી ઉઠાવનારના શ્રમની એમને ચિંતા કે પરવા નથી હોતી - એ કેવી માનવતા ?
માનવતાની અભ્યાસ પીડા-દુઃખનો જે વિચાર કરે તે જ સાચો ધર્મ અને ધર્મિષ્ઠ કહેવાય.

- સુવિચાર**
- બીજાની જીભ અને તમારા કાન કામમાં લેશો તો તમને જીવનમાં કામ આવી શકે તેવી ઘણી વાતો જાણવા મળશે - **રોહિત શાહ**
 - પૃથ્વી પર સ્વર્ગ તૈયાર ન થઈ શક્યું તેનો યશ ધર્મગુરુઓને આભારી છે - **ગુણવંત શાહ**
 - આગળ વધવા માટે તો પહેલાં આપણે આપણામાં શ્રદ્ધા રાખવી જોઈએ, તે પછી ઈશ્વરમાં - **પ્રધાનવંદ્ય**
 - ભાવતુ ખાઈ શકાય તે યુવાવસ્થા અને ફાવતું જ ખાવું પડે તે વૃદ્ધાવસ્થા - **રત્નસુંદર વિજયજી**
 - ઉદ્યોગ વગર તલમાંથી તેલ નીકળતું નથી - **પંચતંત્ર**
 - જ્યારે તમે તમારી આંખોને પરમાત્મા તરફથી ફેરવી લો છો ત્યારે જ દુશ્મન આવે છે - **ભગવદ્ગીતા**
 - આજનું ઔષધ : મહેંદીમાં દહીં અને ઈંડા મેળવેલી વાળમાં લગાવી એક કલાક પછી ઘોઈ નાખવાથી ખોડો થતો નથી. (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
સંયુક્ત રહેવાના અનેક કારણ છે, એકાકી રહેનારા પ્રખર હોય તો પણ તેની પ્રતિભાને કાટ લાગી જાય છે. ઋષિ અંગિરાના શિષ્ય ઉદયન ખૂબ પ્રતિભાશાળી આ પરંતુ પોતાની પ્રતિભાના સ્વતંત્ર પ્રદર્શનની એમને ખૂબ ઈચ્છા રહેતી. અવારનવાર પોતાની સાથી વિદ્યાર્થીઓ કરતાં પોતે કંઈ ચડિયાતા છે તેમ સાબિત કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં રહેતા. ઋષિને થયું કે ઉદયનની આ વૃત્તિથી એનું પતન થશે એને અત્યારથી જ સમજાવવો પડશે. ઈંડીના દિવસોમાં આશ્રમમાં ચર્ચાઓ ચાલતી હતી. સગડીમાં કોલસા સળગતા હતા. ઋષિ બોલ્યા, 'સગડી કેવી સરસ સળગે છે!!' એનું શ્રેય એમાં સળગતા કોલસાઓને છે ને? સૌએ એ વાતનો સ્વીકાર કર્યો. ઋષિએ વાત આગળ વધારતા કહ્યું, 'આ સગડીમાં સૌથી મોટો તેજસ્વી કોલસો કાઠીને મારી પાસે મૂકી દો. હું ખૂબ નજીકથી એનો લાભ લઈશ.' ઉદયને શીપિયાથી પકડીને એ મોટો અંગારો ઋષિની નજીક મૂક્યો. પણ થોડી જ વારમાં તે બુઝાઈ ગયો. ત્યારે ઋષિ બોલ્યા. 'ઉદયન, જુઓ તમે ગમે તેટલા તેજસ્વી હોય, પણ આ અંગારાજેવી ભૂલ ના કરતા. જો તે સગડીમાં જ રહ્યો હોત તો બધાના સહકારથી છેક સુધી તેજસ્વી રહેત અને ગરમી આપત. અને વધુ વાર સળગી શક્યો હોત. પરંતુ બહાર કાઢતા જ તે હોલવાઈ ગયો છે. એટલે એની શક્તિ તથા પ્રતિભાનો લાભ આપણે મેળવી શકતા નથી.' આમ ઋષિએ સૌને સમજાવ્યું કે પરિવાર એક એવી સગડી, જેમાં સંયુક્તરૂપે પ્રતિભાઓ તપે છે. વ્યક્તિગત પ્રતિભાનો અહંકાર ટકતો નથી. પરિવારના સહકાર અને સહયોગમાં જ સાચી શક્તિ છે.

ક્રિકેટરના હાથમાં કમાત

પાકીસ્તાનના આમ જુઓ તો જૂના હિંદુસ્તાનની જ આશમણી પાંખ છે. બલકે ખંડિત હિંદુસ્તાન કરતાં પાકિસ્તાન સાથેનું એ બ્રિટીશ ઈંડિયા ખંબરનર નકશાની રૂએ પણ જાણ્યમાન લાગતું હતું. કમનસીબે આપણા એક કાઠિયાવાડી ખોડાના જ ભેજામાં બે રાષ્ટ્રોવાળી થિયરી જન્મી અને ધર્મના નામે જે બીજું અને નવું રાષ્ટ્ર અસ્તિત્વમાં આવ્યું તે આ પાકિસ્તાન. એમાં જે મુખ્ય ફળદ્રુપ અને સમૃદ્ધ પ્રદેશો ગયા તે પંજાબ અને સિંધ. પંજાબનું મુખ્ય શહેર લાહોર પાકિસ્તાનમાં ગયું એટલે તો આપણા ભાગના પંજાબ માટે આપણે નવી રાજધાની (ચંડીગઢ) બનાવવી પડી. પંજાબ પર વર્ચસ્વ ધરાવે તે જ પાકિસ્તાન પર શાસન કરી શકે એવી પરિસ્થિતિ ઘણા લાંબા વખતથી પ્રવર્તી રહી છે. અલબત્ત, સિંધ પણ પાકિસ્તાનનો મહત્વનો પ્રદેશ છે અને કરાંચી તો આપણા મુંબઈની જેમ પાકિસ્તાનની આર્થિક રાજધાની છે. સિંધના જાગીરદાર ભુટ્ટો પરિવારે પણ પાકિસ્તાન પર નોંધપાત્ર સમયગાળા સુધી રાજ કર્યું છે. બેનઝીર ભુટ્ટોના પિતા અને ઈંદિરા ગાંધીના સમકાલીન પાક વડાપ્રધાન ગુલ્ફીકાર અલી ભુટ્ટોને ફાંસી અપાયેલી અને બેનઝીરને ચૂંટણીની પ્રચારરેલીમાં જ વધેરી દેવાયેલાં. બેનઝીરના પતિએ રાષ્ટ્રપતિ પદ પણ શોભાવ્યું પરંતુ આજકાલ એમના પુત્ર બિલાલ ભુટ્ટોની પાર્ટીના પાકિસ્તાન પર સૌથી વધુ પ્રભાવ નવાઝ શરીફની શરૂઆતનો રહ્યો છે. એ લોકપ્રિય નેતા તરીકે ઊપસી આવ્યા હતા અને વારંવાર પાકિસ્તાનના રાજકારણમાં કેન્દ્ર સ્થાને આવ્યા હતા. પનામા પેપર્સમાં મની લોન્ડરિંગ મુદ્દા નામ આવતાં જ એમની ચોટલી સુપ્રીમ કોર્ટના હાથમાં આવી ગઈ છે. તેઓ આજીવન ચૂંટણી નહીં લડી શકે અને દસ વર્ષ સુધી જેલમાં રહેશે. આવી કડક સજા પાક સુપ્રીમ કોર્ટ જ એના ચાલુ વડાપ્રધાનને ફરમાવી શકે! એની પાછળ અલબત્ત, આર્મીનું મજબૂત પીઠબળ છે તે સો સમજી શકાય. ક્યારેક આર્મીના વડા મુશર્રફ પણ પાકિસ્તાનના શાસક બની બેઠા હતા. આજકાલ એ હાંસિયે ધકેલાઈ ચૂક્યા છે. પાક આર્મી અને કોર્ટ આજકાલ ત્રીજા નંબરની રાજકીય પાર્ટી 'પાકિસ્તાન તહેરીકે ઈન્સાફ'ના સર્વેસર્વા અને એક જમાનાના મશહૂર ક્રિકેટર ઈમરાનખાનને આગળ ધરી રહી છે. એમને વડાપ્રધાન બનાવીને પેલા જૂના જોગીઓ વિરુદ્ધ પ્રસ્થાપિત કરવાનો રાજકીય ખેલ કેટલો સફળ થશે તે તો સમય જ કહેશે. ઈમરાન ખાન પણ અન્ય પાકિસ્તાની નેતાઓની જેમ જ આર્મીના હાથમાં રમી રહ્યા છે. જો કે એમની પાસે લોકપ્રિય શરીફ પરિવાર વિરુદ્ધ ભ્રષ્ટાચારનો મુદ્દો હતો એ જ પ્રજામાં ક્લિક થયો છે. વળી નવાઝ શરીફને મોટીના દોસ્ત ગણાવી એમને પાક પ્રજાનું દિલ જીતવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. ભારત અને એમાં પણ સવિશેષ નરેન્દ્ર મોદી પાકિસ્તાનને દુનિયાભરમાં બદનામ કરી અલગબલગ પાડી દેવા માગે છે, ત્યારે 'નવા પાકિસ્તાન' ની રૂપકરી અને બળયત્રી સંકલ્પના આપી ઈમરાન છવાઈ ગયા છે. કાશ્મીર પ્રશ્ન તેઓ અન્ય પાક નેતાઓ જેટલા જ કઠર છે. ભૂતપૂર્વ ક્રિકેટર તરીકે ઈમરાન પાસે ખેલાઈલીની અપેક્ષા જરૂર રહે, પરંતુ પાકિસ્તાનના શાસકોએ તો આર્મીની મહેરબાની પર જ ટકવાનું હોઈ ભારત માટે ઈમરાનખાનની તાજપોશી કોઈ વિશેષ મહત્વની કે પુશ્ય થવા જેવી બાબત નહીં જ ગણાય. વર્તમાન વડાપ્રધાન અને નવાઝ શરીફના નાનાભાઈ શાહબાઝ ખાને પાકિસ્તાનને હિંદુસ્તાન કરતાં વધુ સમૃદ્ધ અને શક્તિશાળી બનાવવાનું સૂત્ર આપ્યું હતું તેમ છતાં ઈમરાન સામે એ ટકી શક્યા નથી!

જબ ગરીબી દરવાજે સે અન્દર આતી હૈ...

જબ ગરીબી દરવાજે સે અન્દર આતી હૈ, તો પ્યાર બિડકી સે બાહર ચલા જતા હૈ - જતત

ઈમરાન હાશ્મી અભિનિત મહેશ ભટ્ટ નિર્મિત અને કુનાલ દેશમુખ દિગ્દર્શિત 'જતત' પિકચર તેના સંવાદોના કારણે પણ લોકપ્રિય થયું હતું. સંજય માસુમે ઉપરોક્ત સંવાદ લખ્યો છે, અને પિકચરમાં ડાનનું પાત્ર ભજવતા જાવેદ શેખના મુખે આ સંવાદ આવે છે, જ્યારે સદ્ગત બજારમાં ઈમરાન હાશ્મી મૂખ પેસા ગુમાવીને રોડ પર આવી જાય છે, ત્યારે ઈમરાન હાશ્મીને તેની પ્રિયતમા પણ છોડીને ચાલી જાય છે, આવા સમયે જાવેદ શેખ આ સંવાદ બોલે છે, જે જીવનની કટુ વાસ્તવિકતા છે. પેસા હોય ત્યારે બધા સાથે હોય છે, પરંતુ દરિદ્રતાના દર્શન થતા જ આપણો પડછાયો પણ સાથ છોડી દેવાના મનસૂબા ધરાવતો થઈ જાય છે. આવા જ અર્થસામ્ય ધરાવતો એક શ્લોક 'મૃચ્છકટિકમ્'માં મળી આવે છે.

દારિદ્રયાત્યુષ્કરસ બાજ્ઞવજ્ઞો વાઙ્મૈ ન સંતિષ્ઠતે |
સુસ્તિગ્થાં વિમુખીભવન્તિ સુહૃદઃ સ્ફારીભવન્ત્યાપદઃ ||
- દારિદ્રયથી પુરુષના બાંધવજનો કહ્યામાં રહેતા નથી, અત્યંત નિકટના મિત્રો વિમુખ થાય છે, આપત્તિ વકરે છે.

'શુદ્રક' રચિત 'મૃચ્છકટિકમ્' પ્રકરણ નાટકના પ્રથમ અંકમાં જ નાટકના નાયક ચારુદત્તના મુખે આ શ્લોક 'શુદ્રક' મૂક્યો છે.

'મૃચ્છકટિકમ્' પ્રકરણ નાટક આશરે ઈ. સ. ની ૬૩૧ કે સાતમી સદીની રચના મનાય છે, અને આ જ નાટક પરથી શેખર સુભન - રેખા અભિનિત અને ગિરીશ કર્નાડ દિગ્દર્શિત, શશીકપૂર નિર્મિત 'ઉત્સવ' પિકચર ૧૯૮૪માં નિર્માણ પામી ચૂક્યું છે...

નાટકની શરૂઆતમાં જ વર્ણન આવે છે કે, ચારુદત્ત કે જે એક સમયે ખૂબ જ ધનવાન નગરશેઠ હોય છે, કાળક્રમે સંપત્તિ ચાલી જતાં દરિદ્રતાના કારણે એક સમયના ભર્યાભર્યા ઘરમાં જ્યાં લોકોના ધાડા ઉમટી રહેતા હતા, ચારુદત્તના અદળક મિત્રો હતા, તે બધા ચારુદત્ત દરિદ્ર થતા જ તેનો સાથ છોડી જાય છે... સંસ્કૃત સાહિત્યની પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ અસર વર્તમાન ચલચિત્ર કે નવલકથાઓ પર ક્યાંકને ક્યાંક પડ્યા વગર રહી નથી.

ડાયલોગથી દેવભાષા ડો. જય ઓઝા

'દલિત લોકવિદ્યા' નું વિમોચન

વૃત્તસંચય

- ગુજરાતી દલિત સાહિત્ય પ્રતિષ્ઠાન દ્વારા યોજવામાં આવતા 'વાતાવાંચન, કાવ્યપઠન અને વિચાર વિમર્શ કાર્યક્રમ અંતર્ગત તાજેતરમાં ડો. બાબાસાહેબ આંબેડકર ભવનના સમિતિખંડ, ગાંધીનગર ખાતે યોજાયેલ કાર્યક્રમની શરૂઆતમાં શબ્દિક સ્વાગત સંસ્થાના મંત્રી મૂળજી પરમાર દ્વારા કરવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ કવિ બાબુલાલ નાયક (અડાલજ) દ્વારા તેમના સ્વરચિત કાવ્યો (૧) માર્યાના એવો શો વાંક (૨) રસ્તે મળે ને કોઈ પુછે કે (૩) ડઈલીને રઈલીએ પૂછ્યું (૪) ફૂટારી પૂંછડી વાંકી કાવ્યો અને ત્યારબાદ કવિ અને ચિત્રકાર ધરમસિંહ પરમાર (રાધનપુર) દ્વારા તેમનાં કાવ્યો (૧) ભોતેરના બાહોશ (૨) ધગધગતા લાવા (૩) ફૂકડે બોલેને નું પઠન કરવામાં આવ્યું. જ્યારે કવિ-વાર્તાકાર અને નાટ્યકાર પ્રો. ડો. યશવંત વાઘેલાએ, સત્યઘટના આધારિત તેઓની વાર્તા 'અજાણ્યું શબ' નું વાંચન કર્યું હતું. રજૂ થયેલ કાવ્યો અને વાર્તા અન્યથે કવિ રમણ વાઘેલા, પ્રો. મહેશ જાદવ, ડો. સ્વક્રિય મહેશ, ધીરજકુમાર રોહિત, કવિ જિતેન્દ્ર કા. વ્યાસ, મૂળજી પરમાર, વી.એલ. જાદવ વિગેરેએ વિચાર-વિમર્શમાં નોંધપાત્ર રસ દાખવ્યો હતો. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન મંત્રી મૂળજી પરમારે કર્યું હતું.
- 'સમાજમિત્ર' સામયિકના ઉપક્રમે, સાહિત્યકાર પ્રવીણ શ્રીખાળીના સંશોધન ગ્રંથ 'દલિત લોકવિદ્યા' નો વિમોચન અને લોકાર્પણ સમારોહ, ઈતિહાસવિદ્ ડો. મહેશચંદ્ર પંડ્યાના અધ્યક્ષસ્થાને, ઝવેરચંદ મેઘાણી લોકસાહિત્ય કેન્દ્રના નિયામક અને જાણીતા સાહિત્યકાર ડો. અંબાદાન રોહડિયાના હસ્તે તથા નિવૃત્ત આઈએએસ, અનુસંદાન પાના નં ૭ પર

સાહિત્ય વૃત મૂળજીભાઈ પરમાર 'દલિત'

વાટે... ઘાટે... લોકગીત : ઊર્મિઓની અભિવ્યક્તિનું શાશ્વત ગાન

પુસ્તકોનું પ્રકાશન એ આજકાલ હવે સામાન્ય બાબત બની રહી છે. એક રીતે આ આવકારપાત્ર બાબત છે. લોકો સુધી આકર્ષક સ્વરૂપે પુસ્તકો પહોંચતા થાય તો વાચનની વૃત્તિ કેળવાય છે. ડીજિટલ યુગમાં પણ પુસ્તકો ખરીદીને વાંચવાની એક અનોખી લીજીટ છે. લોકો સુધી સુરુષિપૂર્ણ તથા સંસ્કારી સાહિત્ય પહોંચે તેની ચિંતા વર્ષો પહેલાં ભિષુ અખંડાનંદજીએ કરી હતી. પરિણામ સ્વરૂપ સસ્તા સાહિત્યના માધ્યમથી અનેક સારા પુસ્તકો પ્રકાશિત થયા અને ગુજરાતીઓના દિવાનખાનાની શોભા બની રહ્યા. મહેન્દ્રભાઈ મેઘાણીએ પણ અંતરના ઉલ્લાસ તેમજ ખાવડાના બળે લોકમિલાપના માધ્યમથી પુસ્તકોના પ્રકાશનનું યજ્ઞકાર્ય કર્યું. સસ્તા સાહિત્ય તેમજ મિલાપે એ બાબતની પણ તકેદારી રાખી કે લોકોને પુસ્તકો

કિફાયતી કિંમતથી મળે. આ સંદર્ભમાં જોઈએ તો અમદાવાદમાં જુલાઈ (૨૦૧૮)ના મધ્યભાગમાં સર્જક હર્ષદ ત્રિવેદીના પુસ્તક 'સરોવરના સગડ' નું પ્રાગટ્ય એ આમ તો આજકાલ બનતી એક રૂટીન ઘટના ગણી શકાય. પરંતુ આ કાર્યક્રમનું જે સ્વરૂપ હતું તે ધ્યાનથી જોતાં આ પ્રસંગ અન્ય રૂટીન પ્રસંગોથી જુદો લાગ્યો. હર્ષદભાઈના ઘણાં ભાવકો એ વાત જાણે છે કે હર્ષદ ત્રિવેદી એક કવિ ઉપરાંત વાર્તાકાર - વિવેચક - નવલકથાકાર તથા નીવડેલા સંપાદક પણ છે. આથી હર્ષદ ત્રિવેદીના સર્જક તરીકેના ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપો વિશે વિગતે વાત કરવાનું આયોજન પણ આ વિમોચનના કાર્યક્રમના આયોજકો કેરિટ દૂધાત, જયદેવ શુક્લ તેમજ બિન્દુબહેન ભટ્ટે કુશળતાપૂર્વક ગોઠવ્યું હતું. અલગ અલગ બેઠકોનું અધ્યક્ષપણું પણ શ્રી

રઘુવીર ચૌધરી તેમજ શ્રી શિરીષ પંચાલ જેવા સુવિખ્યાત સાહિત્યકારોએ કર્યું હતું અને તેથી સમગ્ર આયોજનને ગરીમા પ્રાપ્ત થઈ હતી. આમ તો દરેક સર્જકના નવલા પ્રકાશનની વેળાએ નાના કે મોટા સ્વરૂપે આવા સાહિત્યિક કાર્યક્રમો વિચારપૂર્વક ગોઠવવામાં આવે તો સર્જકની ઓળખ સમાજ સુધી અસરકારક રીતે પહોંચાડવાના કાર્યને ગતિ મળે. ગુજરાતમાં જો કે સદભાગ્યે આનું આવકારપાત્ર કાર્ય સાહિત્ય પરિષદ, સાહિત્ય અકાદમી તેમજ વિશ્વકોશના માધ્યમથી થતું રહે છે તે નોંધપાત્ર છે. પૂજ્ય મોરારીબાપુ પ્રેરીત 'અસ્મિતા પર્વ'નું પણ શબ્દોની આરાધનાના ઉત્સવ તરીકે એક આયત્ન સૂચવે છે. સર્જક હર્ષદ ત્રિવેદીના અનેક સર્જનો વિશે વાત થઈ તેમાં ૧૯૧૬ના વર્ષના કુમાર સુવર્ણચંદ્ર વિજેતા લેખોના

કાણના ચાણીબોર વી. એસ. ગઢવી

મજૂરોના પ્રતિનિધિ તરીકે તેમના દોષથી દુષિત થયેલા ગાંધીજીએ ઉપવાસ કર્યા

અમદાવાદના મિલ મજૂરોએ ગાંધીજીની આગેવાની હેઠળની હડતાળમાં સારી એવી હિંમત બતાવી. શાંતિ પણ જાળવી. દરરોજ સાબરમતીના કિનારે ઝાડ નીચે સાબા ભરાતી હતી. ગાંધીજી દરરોજ મજૂર ભાઈઓને પ્રતિજ્ઞાનું સ્મરણ કરાવતા હતા. 'અમે મરશું, પણ અમારી એક ટેક કદી નહીં છોડીએ -' એમ મજૂરો પણ કહેતા હતા. ગાંધીજી સત્યના પ્રયોગોમાં નોંધે છે - જો કે થોડા દિવસો જતાં મજૂરોની પ્રતિબધ્ધતા નબળી પડવા લાગી. જે મજૂરો હડતાળમાં ન હતા જોડાયા. તેમની સાથે દ્રેષ કરવા લાગ્યા. ને કદાચ કોઈની ઉપર બળાત્કાર વાપરશે એવી

(હિંસા આચરે એવા અર્થમાં) ભીંતિ લાગી. સભામાં પણ મજૂરોની હાજરી ઘટવા માંડી હતી. ગાંધીજી પણ શું કરવું એના વિચાર મંથનમાં પડી ગયા હતા. એક તરફ તેમને વિદેશની ભૂમિમાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં મજૂરોની હડતાળનો અનુભવ હતો પણ અમદાવાદનો અનુભવ તદ્દન જુદા પ્રકારનો અને નવો હતો. અહીં તો માલિકો પણ પોતાના જ દેશ બાંધ્યો હતા. મજૂરોએ જે પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી તેમાં તેમની પ્રેરણા હતી, એ પ્રેરણા કેમ તૂટે ? એવું એક વિચાર અભિમાન અને બીજી રીતે મજૂરો પ્રત્યેનો અને સત્ય પ્રત્યેનો તેમનો પ્રેમ ગણાય એ સ્થિતિ હતી. આ પરિસ્થિતિ અને મનોમંથન બાદ બીજા દિવસે

લગી મારે ઉપવાસ કરવા છે.' ગાંધીજીના ઉપવાસ કરવાની જાહેરાતથી મજૂરો હેબતાઈ ગયા. અનસૂયાબેન સારાભાઈ રડવા લાગ્યા. ઉપસ્થિત મજૂરોએ પણ ગાંધીજીએ સમજાવ્યા કે તમે બસ છે. આપણી પાસે પૈસા નથી. બીબનું ખવડાવવાનું મજૂર હડતાળ ચલાવવી નથી. એટલે તમે કંઈ ને કંઈ મજૂરી કરીને રોજની રોટલી જેટલા પૈસા મેળવો એટલે હડતાલ ગમે તેટલી ચાલે તો પણ તમે નિશ્ચિત રહી શકો. જ્યાં સુધી મજૂરો અને માલિકો વચ્ચેના પ્રશ્નનો નિકાસ ન આવે ત્યાં સુધી ઉપવાસ ન છૂટે એવું આખરીનામું ગાંધીજીએ જાહેર કરી દીધું. ગાંધીજીએ મજૂરોની હડતાળ ઉપવાસને સાથે ચલાવી તેમજ મજૂરોને રોજ રોટી કમાવાનું કામ પણ શોધવા લાગ્યા. સરદાર પટેલ મજૂર ભાઈઓ માટે કામ શોધવા લાગ્યા એમાં મળવાલ વખતચંદે તૈયાર થઈ રહેલા

ગાંધી ૧૦૦ ડો. રાજેન્દ્ર બાની

વિરોધ પક્ષી એવા મિલ માલિક અંબાલાલ સારાભાઈની દંટતા અને નિખાલસતા ગાંધીને પ્રિય લાગી

ભૂમિમાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં મજૂરોની હડતાળનો અનુભવ હતો પણ અમદાવાદનો અનુભવ તદ્દન જુદા પ્રકારનો અને નવો હતો. અહીં તો માલિકો પણ પોતાના જ દેશ બાંધ્યો હતા. મજૂરોએ જે પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી તેમાં તેમની પ્રેરણા હતી, એ પ્રેરણા કેમ તૂટે ? એવું એક વિચાર અભિમાન અને બીજી રીતે મજૂરો પ્રત્યેનો અને સત્ય પ્રત્યેનો તેમનો પ્રેમ ગણાય એ સ્થિતિ હતી. આ પરિસ્થિતિ અને મનોમંથન બાદ બીજા દિવસે

રહ્યા. તેમને મિલ માલિકોને સમજાવ્યા કે 'મારા ઉપવાસથી તમારે તમારો માર્ગ છોડવાની જરૂર છે જરૂર નહીં.' માલિકો તેમને કડવાં મીઠાં મહેણાં પણ માર્યાં. એ તેમનો અધિકાર હતો એમ ગાંધીજીએ તે રીતકાર પણ લીધા. આ હડતાળમાં શેઠ અંબાલાલ સારાભાઈ મિલ માલિકોના અગ્રણી હતા. એમની મક્કમતાને પણ ગાંધીજીએ સરાહનીય ગણાવી હતી. તેમની નિખાલસતા ગાંધીજીને ગમી હતી. ગાંધી લખે છે તેમની આ વર્તણૂક જોતા તેમની સામે લડવું મને પ્રિય લાગ્યું. (લેખક સમાજશાસ્ત્રના સહ પ્રાધ્યાપક છે.)

